

Predsednik NK Bistrica dr. Vito Martinčič se poslavlja. »V nogometu ni bližnjic«

Dr. Vito Martinčič se po 19 letih dela v bistriškem nogometu in po končanem naložbenem ciklu v nogometno infrastrukturo v Slov.Bistrici umika z vseh vodstvenih funkcij v klubu.

Besedilo: [avtor Natalija Sinkovič] vir: Bistričan 17.08.2026

NK Kety Emmi & Impol Bistrica se je ob prvi domači prvenstveni tekmi na prenovljenem stadionu v soboto, 15. avgusta, zahvalil dr. Vitu Martinčiču za dolgoletno delo v klubu. Martinčič se je v bistriški nogomet vključil leta 2007, od leta 2016 pa je klub tudi vodil.

Sobotni večer se za Bistričane na igrišču ni razpletel po željah – Ilirija je slavila s 6 : 0 –, pomenil pa je začetek novega obdobja na prenovljenem stadionu. Ob tej priložnosti so se v klubu poklonili tudi človeku, ki je njihov razvoj v zadnjih dveh desetletjih pomembno zaznamoval.

Z dr. Vitom Martinčičem smo se pogovarjali še pred sobotnim srečanjem. Spregovoril je o svojih začetkih, uspešni generaciji 2001, vzponu članske ekipe iz četrte v drugo ligo, razvoju nogometne šole, obnovi infrastrukture in razlogih za umik.

V bistriški nogomet ste se vključili leta 2007. Kako danes gledate na prehojeno pot?

Predvsem s ponosom. Nogometni klub Bistrica je kalilnica talentov in sinonim za dobro ter organizirano delo z mladimi. Ker sem bil dolga leta del te zgodbe, sem neizmerno ponosen na vse, kar smo s sodelavci v Slovenski Bistrici izpeljali. Je pa bila pot iz leta v leto težka in polna ovir.

Po prenovi igrišča z umetno travo je bila ena zadnjih težko premostljivih ovir presežena prav to soboto, ko smo ob znatni pomoči države, Nogometne zveze Slovenije in občine tekmovalno odprli prenovljeni nogometno-atletski del športnega parka. Zgrajen je po zahtevah za športne objekte za igranje v 1. SNL – torej z zalivalnim sistemom, vgrajenim sistemom za ogrevanje igrišča in izdelanimi temelji za postavitev stebrov razsvetljave.

Kaj vas je pred 19 leti pritegnilo k delu v NK Bistrica?

Vse življenje je nogomet del mojega življenja. Kot igralec ND Dravinja sem v petnajstih letih prehodil nogometno pot od pionirja do igralca članske ekipe, med študijem v Ljubljani pa sem nekaj časa deloval tudi pri NK Slovanu in takrat zelo močni Viški Svobodi pod vodstvom Braneta Elsnerja.

Ko sem se iz Slovenskih Konjic preselil v Slovensko Bistrico in si ustvaril družino, sem ugotovil, da si sin Jaša zelo želi trenirati nogomet. Organizirano delo z najmlajšimi je bilo takrat v Slovenski Bistrici še v povojih. Skupaj so trenirale po tri generacije, kar za otroke ni bilo najbolj spodbudno.

Z vodstvom kluba smo se dogovorili, da prevzamem selekcijo in jo kot trener vodim vseh devet let osnovne šole. Moje podjetje je postalo njen sponzor, sam pa sem prevzel vlogo trenerja. S starši smo imeli odličen odnos in ustanovili smo sponzorsko-donatorski sklad, zato smo lahko delali precej nadstandardno v primerjavi z drugimi okolji.

Ob tem sem opravil potrebne trenerske licence in ostajal v stiku z najsodobnejšimi dognanji v nogometu. Dvakrat sem se udeležil tudi poletne šole Ajaxa v Amsterdamu, pridobljeno znanje pa sem skušal vključevati v svoje delo.

Kot trener ste vodili izjemno uspešno generacijo nogometašev, rojenih leta 2001. Kaj je bilo pri njej posebnega?

Ta generacija je dokazala, da je mogoče tudi v Slovenski Bistrici, ki ne velja za izrazito nogometno mesto, dosegati vrhunske rezultate. Zmagovala je na turnirjih v Barceloni, Pragi, Zagrebu, Ljubljani, Gradcu ter številnih drugih mestih doma in v tujini ter bila v tistem obdobju ena najuspešnejših, če ne celo najuspešnejša generacija v Sloveniji.

Rezultati tega dela me navdušujejo še danes, saj številni igralci iz te ekipe dosegajo velike uspehe na državni in mednarodni ravni. Kaja Korošec je že sedem let državna reprezentantka in ena ključnih igralk slovenske ženske nogometne reprezentance. Trenutno igra v Parizu in nastopa v Ligi prvakinj. Kot otrok si je želela, da bi nekoč gledala tekmo Chelseaja, 22. novembra 2023 pa je zaigrala v Londonu proti temu klubu v Ligi prvakinj na kultnem Stamford Bridge-u.

Domen Gril je ob prestopu iz Bistrice v Bravo in nato v Hoffenheim postal največji mladinski prestop, vreden 800 tisoč evrov. Dvakrat je bil izbran za najboljšega vratarja druge portugalske lige, trenutno pa igra v prvi poljski ligi. Jaša Martinčič, ki nastopa za Radomlje, je bil v prejšnji sezoni do poškodbe glavni kandidat za najboljšega strelca 1. SNL. Tu sta še Lan Vidmar, ki igra za Maribor, in Alen Korošec, ki je igral v Bolgariji in z FC Botev izločil iz Evrope NK Maribor, zdaj pa brani barve NK Mure v Murski Soboti. Nekateri iz te generacije že delujejo tudi kot trenerji – eden obetavnejših je Anže Sobočan, uspešna sta tudi Aljaž Pristovnik in Enej Kapun.

Ti otroci niso le igrali nogometa, se družili in sistematično trenirali, temveč so si ustvarili tudi dobro osnovo za nadaljnje življenje.

Kateri so bili po vašem mnenju najpomembnejši mejniki v vašem delu?

Kot prišlek iz takrat nogometno neprimerno uspešnejših in razvitejših Slovenskih Konjic sem skušal z eno samo generacijo otrok, letnikom 2001, in brez možnosti selekcioniranja dokazati, da je tudi v Slovenski Bistrici mogoče izsolati vrhunske nogometaše. Po devetih letih dela smo dobili izjemno generacijo, ki je obvladovala sam kakovostni vrh slovenskega nogometa in tudi regije Alpe-Jadran. Kar pet nogometašev

oziroma nogometašic iz te ekipe ima zdaj profesionalno pogodbo v tujini ali v klubih 1. SNL in sooblikuje kakovostni vrh slovenskega nogometa.

Ko se je klub soočil s težavami, sem prevzel NK Bistrica, ki se je boril za obstanek v četrti ligi in je imel šibko delujočo nogometno šolo. Ob prevzemu sem jasno napovedal, da bomo izoblikovali stabilnega drugoligaša in dvignili kakovost dela v nogometni šoli. Po desetih letih predsedovanja nastopa članska ekipa že peto leto v 2. SNL, zadnje tri sezone kroji zgornjo polovico druge lige in se je v sezoni 2022-2023 uvrstila med štiri najboljše ekipe v pokalu. V nogometni šoli pod strokovnim vodstvom dela približno 180 mladih nogometašev, tekmovalni selekciji U15 in U17 nastopata v prvi slovenski ligi, mladinci pa v 2. SML.

Vzpostavili smo tudi odlično organiziran in delujoč spodnji del piramide, kjer prek projekta regionalnih nogometnih krožkov v strokovno delo vključujemo 350 otrok, starih od pet do osem let, s področja šestih občin, iz 15 osnovnih šol in 10 vrtcev.

Predsedniško funkcijo ste leta 2016 prevzeli v času velikih organizacijskih in finančnih težav. Kateri koraki so bili odločilni za poznejši vzpon?

Začne se s sprejemom ideje, da zmoremo. Oblikovali smo nov izvršni odbor kluba, ki so ga ob predstavniku generalnega sponzorja sestavljali predvsem operativci – starši otrok, ki jim ni bilo vseeno in so se bili za svoje otroke pripravljeni izpostaviti ter opraviti številna prostovoljska dela. Klub je zrasel in se razvil prek prostovoljskega dela.

Ob finančni konsolidaciji smo ob generalnem sponzorju, podjetju Aluminium Kety Emmi, v sodelovanje pritegnili zlatega sponzorja, podjetje Impol iz Slovenske Bistrice, ter še več drugih sponzorjev in donatorjev. Tudi tukaj je bila ob vodstvu kluba potrebna močna pomoč staršev. Prihodke smo povečevali ob strogem nadzoru stroškov in po približno letu dni smo lažje zadihali.

Pomemben mejnik je bil preboj članske ekipe v 3. SNL že v drugi sezoni, k čemur je organizacijsko pripomogla MNZ Ptuj. Ugled kluba v prostoru je sorazmerno narasel. Strokovno pa nam je bil velika vzpodbuda podpis partnerske pogodbe z nogometno šolo NK Maribor leta 2017, s katere naslova smo pridobili številne nove izkušnje in nasvete za naše delo z mladimi.

V sezoni 2021-2022 nam je uspel veliki met in članska ekipa se je zanesljivo uvrstila v II.SNL. Sprejeli smo pravilno strateško odločitev in smo zaradi večje konkurenčnosti ekipe in prenosa trenerskega in organizacijskega znanja v juniju 2022 podpisali partnersko pogodbo tudi z NK Celje. Brez tega sodelovanja bi težko zvozili prehod v višji rang tekmovanja.

Ob prevzemu funkcije predsednika kluba NK Bistrica sem se zavezal, da bom klub vodil dva mandata in ga v tem času razvil v stabilnega drugoligaša z močno nogometno šolo. Marsikomu se je moja napoved zdela nerealna in vredna posmeha, danes pa je klub vstopil že v peto sezono v drugi slovenski ligi.

Ne le da je stabilen drugoligaš, temveč se že tretje leto zapored resno spogleduje z uvrstitvijo v prvo slovensko nogometno ligo. V prejšnji sezoni sta selekcija U15 in kadeti prvič v zgodovini bistrškega kluba skupaj nastopila v prvi slovenski ligi in v njej tudi obstala.

»Po strokovni plati delamo na ravni prve lige, po finančnih zmožnostih pa smo pri dnu druge slovenske lige.«

Eden pomembnejših korakov je bila vzpostavitev strokovno vodene nogometne šole. Kako obsežen je danes sistem kluba?

Celoten sistem vključuje okoli 550 otrok. Še posebej me veseli, da se nismo osredotočili samo na tekmovalni del. Smo eden pomembnejših klubov v Sloveniji, ki je sistemsko vzpostavil regionalne nogometne krožke. Delujemo na 15 osnovnih šolah in v 10 vrtcih v šestih občinah ter tako gradimo široko bazo najmlajših, iz katere lahko pozneje razvijamo igralce za višjo in tudi vrhunsko raven nogometa.

Veliko vlagamo v kakovost dela in strokovni štab. Poleg glavnih trenerjev imamo v članski ekipi in tekmovalnih selekcijah tudi pomočnike trenerja, trenerje vratarjev, kineziologa in fizioterapevta. Uporabljamo tudi sisteme GPS, ki omogočajo sodobno spremljanje igralcev med tekmo, njihovih obremenitev in telesnih značilnosti.

Po strokovni plati delamo na ravni prve lige, po finančnih zmožnostih pa smo pri dnu druge slovenske lige.

Kako težko je v takih finančnih razmerah ohranjati kakovostno člansko ekipo?

Zelo težko. Nekdo bo morda dejal, da je klubski proračun, ki presega 500 tisoč evrov, zelo velik. Toda upoštevati moramo, da gre za sistem s 550 otroki, nogometnimi krožki, nogometno šolo z vsemi selekcijami in člansko ekipo. Mladinci so igrali v prvi ligi, članska ekipa pa nastopa v drugi ligi, ki je praviloma že polprofesionalna.

Če želiš doseči več, bi morala biti glavnina članske ekipe na profesionalnih pogodbah, česar si ne moremo privoščiti. Zato se pri nas moštvo skoraj vsakih šest mesecev precej spremeni.

Kljub temu je Bistrica v Sloveniji prepoznana kot inkubator prvoligaških igralcev. V zadnjih štirih letih je prek našega kluba v prvo ligo napredovalo največ igralcev iz druge lige. Zato drugi klubi želijo, da bi njihovi najboljši mladi nogometaši po končani mladinski šoli prehod v člansko konkurenco opravili prav v Slovenski Bistrici.

Obnovljena sta bila igrišče z umetno travo in osrednji stadion. Kako ocenjujete opravljeno naložbo?

Igrišče z umetno travo je bilo zgrajeno pred 16 leti na lokaciji prejšnjega pomožnega igrišča. Zemljišče je dala na razpolago občina, NZS pa je financirala izgradnjo igrišča. Ker je doba uporabe takega igrišča osem do deset let, je bila prenova prepotrebna. Občina je pred tremi leti prepoznala upravičenost naše pobude za prenovo, ob podpori

NZS pa je nato pridobila tudi sofinanciranje s strani Fundacije za šport. Objekt je zdaj tretje leto v uporabi in v celoti upravičuje vložena sredstva.

Glavni nogometni Stadion Bistrica je leta 1968 zgradila vojska skupaj s prostovoljnim delom članov TVD Partizan. Od takrat ni doživel temeljite prenove in je bil posledično v zelo slabem stanju.

Že od začetka predsedovanja sem poudarjal, da je ustrezna infrastruktura osnovni pogoj za razvoj nogometa. Pomembna prelomnica je bil nastop članske ekipe v polfinalu Pokala Slovenije proti Mariboru. Takrat se je jasno pokazalo, da so stadion in tribune premajhni, pogoji za obiskovalce in igralce neustrezni, travnata površina pa neprimerna za igranje tekem na tej ravni.

Potrebnih je bilo veliko pogovorov in usklajevanj, da je bila naložba vključena v občinski finančni načrt investicij in da je bila na državni ravni prepoznana kot nujna. Veliko pomoč pri pogovorih in usklajevanjih smo dobili s strani NZS. Občina je nato na razpisu ministrstva za gospodarstvo in šport pridobila 500 tisoč evrov za gradnjo nogometnega stadiona in še 250 tisoč evrov za ureditev atletske steze.

Za popolno podobo prenovljenega športnega parka manjka še razsvetljava. Kje se je zapletlo?

Kot običajno se pri investicijah zaplete pri denarju. Za razsvetljavo nam je bilo obljubljeno znatno financiranje s strani NZS, ta pa bi občini pomagala tudi s podporo pri pridobivanju sofinanciranja projekta s strani Fundacije za šport. Kljub vsemu bi bil potreben tudi znaten vložek občine. Temelji so izvedeni tako, da je razsvetljavo mogoče postaviti kadar koli v prihodnosti, brez pomembnejših gradbenih posegov v tla.

Kaj je prva domača prvenstvena tekma na prenovljenem stadionu pomenila za klub?

Pred tekmo sem poudaril, da bo vrnitev velika motivacija za igralce. Od konca avgusta lani smo domača srečanja igrali v Kidričevem, kar je klubu povzročalo precej težav. Z vrnitvijo na domače igrišče se bodo stroški zmanjšali, hkrati pa se vračajo tudi naši gledalci. Tekme Bistrice so bile vedno med najbolj obiskanimi v drugi ligi, po številu gledalcev smo večkrat presegli celo nekatere prvoligaške tekme.

Če želiš razvijati nogometaše, sta kakovostna igralna površina in ustrezen stadion osnovna pogoja za vrhunsko delo.

Zakaj ste se prav zdaj odločili umakniti z vseh vodstvenih funkcij?

Ko si zastaviš določene cilje in jih dosežeš, je glavna motivacija na neki način izpolnjena. Menim, da smo zastavljene cilje dosegli oziroma jih celo presegli.

Ob prevzemu funkcije sem dejal, da bom kandidiral največ za dva mandata. Zaradi organizacijske prenove kluba in sprememb v upravnem odboru se je obdobje nazadnje podaljšalo na deset let.

Vzpostavili smo ustrezno organizacijo, dosegli tekmovalne uspehe in končujemo ureditev infrastrukture. Klub zdaj potrebuje nove cilje in ljudi, ki ga bodo vodili naprej.

Ob tem sem pred dvema letoma prevzel funkcijo direktorja javnega podjetja Snaga, februarja 2026 pa še vodenje podjetja Energijska izraba odpadkov Maribor. Gre za vodenje enega pomembnejših infrastrukturnih in tehnoloških projektov v Sloveniji, zato mi poleg motivacije tudi preprosto zmanjkuje časa.

Bo vaš umik dokončen ali boste s klubom ostali povezani?

Ko si enkrat nogometaš, ostaneš nogometaš vse življenje. Če klubu nameniš 19 let in v tem času spoznaš toliko čudovitih ljudi, zagotovo ostaneš povezan z nogometom. Nekateri nogomet presoja samo skozi rezultate in tekmovalne uspehe. Toda njegovo bistvo je v tem, da ti nogomet vedno vrne, kar vanj vложиš. Podari ti številna prijateljstva in poznanstva ter ogromno pozitivne energije. Z nogometom lahko pozitivno vplivaš tudi na širšo družbo.

Kaj bi ob slovesu sporočili igralcem, trenerjem, sodelavcem, sponzorjem, staršem in navijačem?

Najprej bi se zahvalil vsem, s katerimi smo skupaj oblikovali projekt generacije 2001. Ta je nedvomno uspel ter postal primer dobre prakse in podlaga za razvoj drugih selekcij v klubu in delu nogometne šole. Iskrena zahvala gre še zlasti družinam Ahaj, Pristovnik, Kapun, Gril, Breznik, Korošec-Štern, Vidmar, Chapo,...

Zahvalil bi se kolegom iz izvršnega odbora NK Bistrica in številnim drugim prostovoljcem, s katerimi smo gradili zgodbo na klubski ravni in so bili njeno ozadje – iskrena hvala sivi eminenci kluba Branku, velika hvala tudi Bojanu, Leonu in Branku, Marti, Vinku, Vidu, Polonci, Mladenu, Danilu, Miranu in številnim drugim.

Zahvala gre tudi sponzorjem in donatorjem, predvsem podjetju Aluminium Kety Emmi in njegovemu direktorju Romanu Stegnetu, ki je ob nas stalo tudi v najhujših kriznih časih in med epidemijo covida-19, velika zahvala podjetju Impol ter številnim manjšim in večjim sponzorjem. Zahvalil bi se staršem za izkazano zaupanje, navijaški skupini Attems boys in številnim gledalcem za glasno podporo s tribun. Hvala tudi Občini Slovenska Bistrica, da nam je prisluhnila v zahtevnih trenutkih in podprla ureditev športne infrastrukture.

Nogomet ni samo tekmovalni uspeh. Pomeni tudi socializacijo, disciplino in red, kar mladim veliko prinese pri šolskem delu in v nadaljnjem življenju. Nogometaši so lahko odlični igralci a hkrati tudi odlični učenci, dijaki, študenti ali delavci

Za vse, ki delujejo v nogometu, velja velika resnica: rezultat je posledica vloženega dela – seveda ob predpogoju kakovostne infrastrukture in strokovnega dela. Več ko delaš, več lahko dosežeš. V nogometu ni bližnjic. Uspejo predvsem tisti, ki so vztrajni, delajo več od drugih in imajo privilegij, da so del dobrega športnega kolektiva. Prepričan sem, da Nogometni klub Bistrica to nedvomno je.

NK BISTRICA V ŠTEVILKAH

- okoli 550 otrok v celotnem sistemu kluba
 - 15 osnovnih šol in 10 vrtcev v šestih občinah
 - 350 otrok, starih 5–8 let, v regionalnih nogometnih krožkih
 - približno 180 mladih v tekmovalnih selekcijah nogometne šole
 - 5. zaporedna sezona članske ekipe v 2. SNL
 - U15 in U17 v prvi slovenski ligi, mladinci v 2. SML
 - več kot 500 tisoč evrov letnega klubskega proračuna
 - 750 tisoč evrov državnih sredstev za stadion in atletsko stezo
-